

Een asielaanvraag kan worden afgewezen als de asielzoeker heeft deelgenomen aan de activiteiten van een terroristisch netwerk

Het is niet vereist dat de asielzoeker persoonlijk terroristische daden heeft gepleegd dan wel heeft aangezet tot of deelgenomen aan dergelijke daden

In 2006 is Mostafa Lounani, een Marokkaans staatsburger, door de correctionele rechtbank Brussel (België) veroordeeld tot zes jaar gevangenisstraf omdat hij als leidinggevend lid aan de activiteiten van een terroristische groep, meer bepaald de Belgische cel van de „Groupe islamique combattant marocain” („GICM”), had deelgenomen en zich tevens schuldig had gemaakt aan bendevoering, valsheid in geschriften en gebruik van valse documenten en onrechtmatig in het land had verbleven. Deze rechtbank heeft Lounani onder meer schuldig verklaard aan de „actieve deelneming aan de organisatie van een netwerk voor het sturen van vrijwilligers naar Irak”. In het bijzonder het bedrieglijk verstrekken van paspoorten is aangemerkt als een „daad van deelneming aan de activiteit van een cel die logistieke steun verleent aan een terroristische beweging”.

In 2010 heeft Lounani bij de Belgische autoriteiten een asielaanvraag ingediend. Hij voerde aan dat hij bang was voor vervolging in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst omdat hij het risico liep dat hij ten gevolge van zijn veroordeling in België door de Marokkaanse autoriteiten zou worden beschouwd als radicale islamist en jihadist. Deze asielaanvraag is afgewezen.

Tegen deze afwijzende beslissing heeft Lounani beroep ingesteld bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (België), die in 2011 heeft geoordeeld dat hem de vluchtelingenstatus diende te worden toegekend. Nadat deze eerste beslissing was vernietigd door de Belgische Raad van State, heeft de Raad zijn beslissing bevestigd in 2012. Hij was namelijk van oordeel dat de specifiek aan Lounani verweten feiten als zodanig geen terroristische misdrijven vormden, aangezien de correctionele rechtbank Brussel Lounani had veroordeeld wegens zijn lidmaatschap van een terroristische groep, zonder hem ten laste te leggen dat hij een terroristische daad had gepleegd of daaraan had deelgenomen. Zij heeft niet vastgesteld dat de GICM zelfs maar was begonnen met een specifieke, onder dit type misdrijf vallende handeling, of dat daadwerkelijk sprake was van een persoonlijke daad van Lounani bij de uitvoering van een dergelijke handeling waarvoor hij individueel aansprakelijk zou zijn. Volgens de Raad was geen van de daden waarvoor Lounani is veroordeeld, voldoende ernstig om te worden aangemerkt als een „handeling welke in strijd is met de doelstellingen en beginselen van de Verenigde Naties” in de zin van de richtlijn betreffende de vluchtelingenstatus¹, zodat hij niet wegens zijn veroordeling van de vluchtelingenstatus kon worden uitgesloten.

De Raad van State, waarbij beroep in cassatie is ingesteld, heeft prejudiciële vragen voorgelegd aan het Hof van Justitie. De Raad van State wenst met name te vernemen onder welke voorwaarden een asielzoeker wegens „handelingen welke in strijd zijn met de doelstellingen en beginselen van de Verenigde Naties” van de vluchtelingenstatus kan worden uitgesloten wanneer hij een strafrechtelijke veroordeling heeft opgelopen wegens

¹ Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (PB 2004, L 304, blz. 12, met rectificatie in PB 2005, L 204, blz. 24).

deelneming aan de activiteiten van een terroristische groep, zonder dat hij zelf een terroristische daad heeft gepleegd.

Allereerst stelt het Hof vast dat uit het dossier niet blijkt dat Lounani persoonlijk terroristische daden heeft gepleegd dan wel heeft aangezet tot of deelgenomen aan dergelijke daden.

Het begrip „handelingen welke in strijd zijn met de doelstellingen en beginselen van de Verenigde Naties” is echter niet beperkt tot terroristische daden. Het Hof merkt met name op dat de Veiligheidsraad in resolutie 2178 (2014) uiting heeft gegeven aan zijn „ernstige bezorgdheid over de acute en toenemende dreiging die uitgaat van buitenlandse terroristische strijders”, en zijn bezorgdheid heeft uitgedrukt over de netwerken die door terroristische entiteiten zijn opgezet en die tot doel hebben dat strijders van allerlei nationaliteiten en de benodigde middelen van de ene staat naar de andere kunnen worden verplaatst.

Bijgevolg is de toepassing van de in de richtlijn neergelegde grond voor uitsluiting van de vluchtelingenstatus niet beperkt tot degenen die daadwerkelijk terroristische daden hebben gepleegd, maar kan zij zich tevens uitstrekken tot individuen die personen werven, vervoeren of uitrusten die zich – onder meer met het oogmerk om terroristische daden te plegen, te plannen of voor te bereiden – begeven naar een andere staat dan de staat waar zij wonen of waarvan zij de nationaliteit hebben, of die zich bezighouden met de organisatie.

Het Hof brengt in herinnering dat het aan de bevoegde nationale autoriteiten staat om, onder het toezicht van de nationale rechter, de uiteindelijke beoordeling van het verzoek om internationale bescherming te verrichten. Bij wijze van aanwijzing omtrent de in aanmerking te nemen gegevens merkt het evenwel op dat Lounani volgens de vaststellingen van de Belgische Raad van State zelf een leidinggevend lid was van een terroristische groep met een internationale dimensie die in 2002 is geplaatst op de lijst van de Verenigde Naties die bepaalde personen en entiteiten vermeldt waarvoor sancties gelden, en die op deze – sindsdien bijgewerkte – lijst is blijven staan. De logistieke steun die Lounani ten behoeve van de activiteiten van deze groep heeft verleend, heeft een internationale dimensie, aangezien hij betrokken was bij de vervalsing van paspoorten en vrijwilligers heeft geholpen die zich naar Irak wilden begeven. Volgens het Hof kunnen dergelijke handelingen de uitsluiting van de vluchtelingenstatus rechtvaardigen.

Voorts is het in het kader van het individuele onderzoek dat de bevoegde autoriteit moet uitvoeren, van bijzonder belang dat Lounani is veroordeeld wegens deelneming aan de activiteiten van een terroristische groep, en dat deze veroordeling onherroepelijk is geworden.

NOTA BENE: De prejudiciële verwijzing biedt de rechterlijke instanties van de lidstaten de mogelijkheid, in het kader van een bij hen aanhangig geding aan het Hof vragen te stellen over de uitlegging van het recht van de Unie of over de geldigheid van een handeling van de Unie. Het Hof beslecht het nationale geding niet. De nationale rechterlijke instantie dient het geding af te doen overeenkomstig de beslissing van het Hof. Deze beslissing bindt op dezelfde wijze de andere nationale rechterlijke instanties die kennis dienen te nemen van een soortgelijk probleem.

Voor de media bestemd niet-officieel stuk, dat het Hof van Justitie niet bindt.

De [volledige tekst](#) van het arrest is op de dag van de uitspraak te vinden op de website CURIA.

Contactpersoon voor de pers: Stefaan Van der Jeught ☎ (+352) 4303 2170

Beelden van de uitspraak van het arrest zijn beschikbaar via "[Europe by Satellite](#)" ☎ (+32) 2 2964106